

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: K. Č.**, bytem „X“, zastoupené JUDr. Antonínem Holubem, advokátem, se sídlem Královská 17, 408 01 Rumburk, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor územního plánování a stavebního řádu, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.8.2012, č.j. 195/UPS/2013-3,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce 3.000,- Kč. Částka 3.000,- Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včasné podanou žalobou ze dne 27.8.2012, ve znění doplnění ze dne 13.11.2012, která byla zdejšímu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence doručena dne 3.10.2012, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6.8.2012, č.j. 195/UPS/2012-3, jímž bylo vydáno dodatečné povolení stavby pro rodinnou rekreaci: *„Rekreační domek, odkanalizování do žumpy, domovní rozvod NN, dešťová kanalizace a oplocení na p. p. č. 538/13 k. ú. Rozhled a vodovodní přípojka na p. p. č. 539, 566/1, 567/20 k. ú. Rozhled“*.

Soud je před vlastním meritorním projednáním žaloby povinen se zabývat otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení.

Podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), žaloba kromě obecných náležitostí podání (viz ustanovení § 37 odst. 2 a 3 s.ř.s.) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Dle ustanovení § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s. platí, že žalobce může rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Dle rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 4 As 3/2008-78, toto ustanovení dopadá nejen na případy, kdy

žalobce již vedle obsažených žalobních bodů doplní žalobu o nový žalobní bod, ale i na případy, kdy žalobce v žalobě neuvedl žádný žalobní bod.

Dle ustanovení 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni prostřednictvím držitele poštovní licence doručeno dne 8.8.2012, jak o tom svědčí podpis žalobkyně na dodejce, jakožto průkazu o doručení napadeného rozhodnutí žalobkyni. S ohledem na ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. lhůta pro podání žaloby uplynula dne 8.10.2012, resp. lhůta pro podání žaloby by byla zachována, pakliže by tento den podání obsahující žalobu bylo např. předáno soudu nebo soudu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence. Jak již bylo shora zmíněno, předmětná žaloba byla soudu prostřednictvím držitele poštovní licence doručena dne 3.10.2012, tj. žaloba byla podána v zákonné lhůtě. Soudu bylo následně prostřednictvím držitele poštovní licence podání žalobkyně ze dne 13.11.2012, jež bylo dáno k poštovní přepravě dne 15.11.2012, a které obsahovalo doplnění žaloby. Jelikož však předmětné podání žalobkyně ze dne 13.11.2012 bylo dáno k poštovní přepravě dne 15.11.2012, tj. více než jeden měsíc po marném uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby, která skončila dne 8.10.2012, soud k podání ze dne 13.11.2012 nemohl přihlížet a posuzoval pouze samotnou žalobu, a to z následujících důvodů.

Jednou z podmínek řízení je řádná žaloba. Žaloba neobsahující žádný žalobní bod je zatížena odstranitelným nedostatkem podmínky řízení, avšak po marném uplynutí lhůty pro podání žaloby se stává absence žalobního bodu neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení. V tomto ohledu zdejší soud především poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.10.2003, č.j. 2 Azs 9/2003-40, www.nssoud.cz, kde bylo judikováno, že „v důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.]. Pokud žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, jak vyplývá z citovaného ustanovení § 71 odst. 2 s.ř.s. Není však dána zákonná povinnost soudu v těchto případech vždy vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s.ř.s., neboť – takto široce pojímaná – povinnost soudu by zjevně odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je tento typ řízení koncipován“. V předmětném rozhodnutí Nejvyšší správní soud dále uvedl, že po marném uplynutí lhůty k podání žaloby se absentující žalobní body stávají neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, což má za následek, že soud žalobu s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítne z důvodu, že nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.

Soud dále poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 11.3.2010, č.j. 7 As 15/2010-56, www.nssoud.cz, z něhož vyplývá, že v případech, kdy žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, a zároveň již není objektivně možné, že by žalobce žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby doplnil, neexistuje zákonná povinnost soudu vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s.ř.s.

V souzené věci žalobkyně v žalobě toliko uvedla, že žalovaný svým postupem dopustil legalizaci stavby svévolně postavené v rozporu s vydaným stavebním povolením a narušil tím veřejný zájem, jímž je dodržování stavebních předpisů a ochrana životního prostředí a podpořil tak další rozvoj tohoto obecně se rozmáhajícího jevu.

Dle rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 4 As 3/2008-78, www.nssoud.cz, platí, že za žalobní bod je nutno považovat každé vyjádření žalobce, z něhož, byť i jen v nejhrubších obrysech, lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí je z určitého důvodu žalobcem považováno za nezákonné. Jinými slovy řečeno – náležitost žaloby dle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům, bude směřovat jeho přezkum.

Z ustálené a jednotné judikatury Nejvyššího správního soudu lze připomenout například usnesení ze dne 17.1.2013, č.j. 4 Azs 41/2012-17, www.nssoud.cz, v němž nebylo jako žalobní bod klasifikováno tvrzení o porušení ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ustanovení § 12 a § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, o zkrácení práv žalobce napadeným rozhodnutím, aniž by bylo alespoň naznačeno, v čem měl rozpor se zákonem spočívat a jaká práva žalobce byla zkrácena.

Ve světle shora uvedeného pak soud posuzoval, zda tvrzení o tom, že žalovaný svým rozhodnutím legalizoval stavbu postavenou v rozporu se stavebním povolením, čímž narušil veřejný zájem, lze kvalifikovat jako žalobní bod podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.

V daném případě je nutno uvést, že za žalobní bod nemůže být považováno jakékoliv tvrzení, ale pouze tvrzení pohybující se v rámci předmětu daného soudního řízení. K zahájení řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 s.ř.s. je nutným předpokladem tvrzení o zkrácení žalobcových veřejných subjektivních práv. To znamená, že předmětem soudního řízení podle § 65 odst. 1 s.ř.s. je ochrana veřejných subjektivních práv žalobce a žalobní body se pak musí bezpochyby vztahovat k tvrzení o zkrácení žalobcových veřejných subjektivních práv. V daném případě však žalobkyně netvrdí nic o zkrácení svých práv, ale omezila se toliko na obecné prohlášení nevztahující se vůbec k předmětu řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 s.ř.s., a proto toto její prohlášení nemůže být považováno za žalobní bod, neboť se nijak nevztahuje ke konkrétním právům žalobkyně a jejich porušení. Soud zároveň s ohledem na přísnou dispoziční zásadu, kterou je ovládáno správní soudnictví, a současně s ohledem na ustálenou a vnitřně jednotnou judikaturu Nejvyššího správního soudu připomíná, že za daného stavu neměl zákonnou povinnost vyzvat žalobkyni dle ustanovení § 37 odst. 5 s.ř.s. k odstranění vad žaloby, tj. k doplnění žaloby o žalobní body.

Jelikož žaloba neobsahovala žádné žalobní body, tj. nebyla podána kvalifikovaným způsobem, ačkoliv dle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. je měla obsahovat, jednalo v tomto případě o vadu podání spočívající v nedostatku podmínky řízení, kterou však bylo možno žalobkyni stále odstranit, a to ve lhůtě pro podání žaloby (viz ustanovení § 71 odst. 2 s.ř.s.). Vadu podání bylo tedy možno odstranit, pakliže by soudu s ohledem na zásadu

koncentrace řízení bylo nejpozději dne 8.10.2012 doručeno podání, jež by obsahovalo doplnění žaloby spočívající v uvedení žalobních bodů. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně neodstranila vady podání týkající se neuvedení žalobních bodů ve lhůtě stanovené ustanovením § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s., tak se absentující žalobní body staly neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, což má za následek, že není možno dále pokračovat v řízení, tudíž nezbylo soudu, než předmětnou žalobu s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. tímto usnesením odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3.000,- Kč žalobkyni, k němuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 7. srpna 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Gabriela Oulická